

بیاید به دعوت (نهاد خدمتگزاران کابل) پاسخ بدهیم

نویسنده: « استاد صباح »

مروری تند بر گذشته کابل

کابل قلمتی ۵۰۰۰ ساله دارد، واژه کابها به انگلیسی (Kubhā) : در حدود ۵۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح در ریگودا و اوستا یاد شده که از دریای کابل عبور می‌کرده است.

ریگودا این شهر را به عنوان شهری ایده‌آل تحسین می‌کند و تصویری از بهشت در کوه‌های آن مجسم شده است. نظریه‌های دیگری اظهار می‌کنند که این شهر در بین ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح تشکیل شده است. جایی که کابل واقع شده، پیش از آن که توسط امپراتوری هخامنشیان فتح شود بخشی از امپراتوری مادها بوده است. مرجعی به نام کابورا وجود دارد که به واسطه فرمانروایان امپراتوری هخامنشی داریوش بزرگ، داریوش دوم و داریوش سوم، تألیف شده، که بعدها پایه‌ای برای استفاده نام کابورا (Κάβουρα) توسط بطلمیوس شد. اسکندر کبیر این شهر را بعد از غلبه بر امپراتوری هخامنشیان در ۳۳۰ پیش از میلاد تجسس کرده بود.

این ناحیه پیش از این که به دست شاهنشاهی مانوریا بیفتد، قسمتی از امپراتوری سلوکیان محسوب می‌شد، اسکندر این منطقه را از آریایی‌ها گرفت و زیست‌گاهی متعلق به خودش ایجاد نمود.

کابل، پایتخت کشور با نفوس حدود پنج تا شش میلیون نفر (فعلاً) و مساحتی حدود ۲۷۵ کیلومتر مربع در ولایت کابل واقع شده است و همراه با دیگر توابع (ولسوالی‌ها)، مساحتی در حدود ۴۲۵ کیلومتر مربع دارد. این شهر در واقع مرکز اداری و سیاسی کشور بوده و در ۱۸۰۰ متری بالای سطح دریا در دره‌ای دراز و باریک بین کوه‌های هندوکش در طول دریای کابل امتداد یافته است.

این شهر همراه با قندهار، هرات و مزار شریف توسط بزرگراه‌های حلقوی که در سرتاسر کشور امتداد یافته وصل شده، کابل همچنین مسیر اصلی شاهراه جلال‌آباد به سوی پیشاور پاکستان است. محصولات اصلی کابل شامل میوه تازه و خشک، قالین و قالینچه، چرم و محصولات پوست گوسفند، لباس‌ها و اسباب محلی و نسخه‌های محصولات باستانی می‌باشد. جنگ‌های ۲۰۰۱-۱۹۷۸ این صنعت را مختل کرد و به اقتصاد صدمه بسیاری وارد کرد.

شهر کابل قدمت پنج هزار ساله دارد؛ پادشاهان بسیاری سال‌ها بر این شهر به خاطر موقعیت استراتژیکی آن که در طول مسیرهای جنوب و مرکز آسیا قرار گرفته جنگ می‌کردند. از سال ۱۵۰۴ تا ۱۵۲۶، کابل به عنوان مرکز رسمی بابر، سازنده امپراتوری گورکانیان بود، بعد از مرگ نادرشاه در ۱۷۴۷، شهر به دست احمد شاه درانی افتاد که بسیار سریع آن را در امپراتوری اش اضافه کرد، در ۱۷۷۶، تیمورشاه درانی کابل را به پایتخت مبدل ساخت. از دهه نود، با شروع جنگ تنظیمی ازسویتنظیم‌ها، شهر به ویرانه تبدیل شد.

نهاد خدمتگزاران کابل چه می‌خواهد؟؟؟

نهاد خدمتگزاران کابل

۱۳۹۳
2014

نهاد خدمتگزاران کابل ، کانون بزرگترین شخصیت های ملی و میهنی و صادقترین فرزندان این سرزمین ، کمر خدمت و همت بسته اند تا کابل را از گزند حوادث ، از زورگویی، از چپاول، از بی قانونی و از بی عدالتی مصون نگاهدارند . این کانون تنها نهادی صاف و پاک است که بخاطر کابلیاتش در تلاش اندو دست به کلکتیف های وطنی و مجامع بین المللی دراز می نمایند تا صدای کابل و کابلیان را بشنوند و برای کابل و کابلیان دست و آستین بریزند . سال های 2002 میلادی با تیم از ژورنالیستان خارجی گفتگویی داشتم و بر مظلومیت کابل و کابلیان اصرار نمودم و پافشاری داشتم که صدای کابل بگوش جهانیان رسانده شود . ژورنالیستی از من سوال کرد:

چرا نسبت به دیگر مناطق افغانستان کابل ویران ، ثروتهای ملی تاراج و دارای مردمش غارت و باشنندگانش مورد تاخت و تاز قرار گرفت و عده کشته و خیلی های دیگر راهی غربت شدند؟؟؟
در جواب ژورنالیست تذکر دادم :

کابل بی دفاع ترین شهر کشور ماست و آنانی که کمر بر چور و چپاول تروت های ملی و دارای های عامه زدند هیچ کدامش مربوط به کابل و کابلیان نبودند و آنان برای تصاحب کرسی های دولتی و چپاول گنجینه مادی و معنوی به این شهریورش آورده بودند . همانگونه که می دانید چپاولگران تمام دار و ندار این شهر را به خانه ها و مناطق سکونت شان به بیرون از کابل انتقال دادند و حتا برای ادارات حکومتی ، مکاتیب و موسسات تولیدی و تحصیلی رحم نکردند . کابل نه جنگ سالار، نه تفنگدار، نه تفنگ ، نه قوماندان و نه سرکرده تنظیمی داشت تا از بخون نشسته گان کابل حمایت می کردند و یورش گران هر چه که بدست شان رسید به مثابه غنیمت جنگی با خود بردند . آنان با بمباردها و پیما های جنگی ، فیراکتهای پیشرفته و باتوپ تانک کابل را ویرانه و شهر را به شهر مرده گان تبدیل کردند . ماشاها بودیم که شهر به غارت رفت و مردم قتل عام شدند . اکنون با آن سرگذشت تلخ و درد ناک گذشته نهاد خدمتگزاران کابل گردهم آمده اند تا کابل را از حوادثی بعدی و از ناامیلات روزگار در امان سازند .

فعلا در کابل چه میگذرد؟؟؟

متاسفانه فعلاً نیز وضعیت چندان تفاوت به قبل ندارد و طی این مدت نیز کوچه کوچه شهر، خیابان و جاده های پایتخت را خراب کرده اند ، در راه ها و محلات عبور و مروری مردم دیوارهای سمنتی و قله های کانکرتی، دژهای جنگ و نبرد، بارکهای عسکری و تاسیسات نظامی بنا کرده اند . از چهار گوشه وطن عده ی با توپ و تانک به کابل آمده اند و گروهی دیگری بخاطر ترس از اشغال کرسی قدرت در عقب درهای فولادی ، دیوارهای سربه فلک کشیده و پادگان نظامی لمیده اند و از آنجا به مردم و حریفانش فخر می فرود و فحش و ناسزا میگویند . با اندوه و درد خیلی از نظامیان خارجی بایبشرفته ترین سلاح و وسایل و نظامی درجاده ها و محلات معین و مشخص با تانکها سنگر گرفته اند و پشه ی را در محلات شان پرزدن نمی مانند . سوال اساسی از نیروهای خارجی مقیم کابل این است ، در کجای دنیا قاعده است که در خیابانها و جاده های شهر تاسیسات نظامی بنا کرد و دژ و قله ساخت؟؟؟ شما از کشورهای آمده اید که در شهرهای تان به ذره بین قطعات نظامی و تاسیسات عسکری دیده نمی شود و آیا شما چرا شهر را به مردم شهر به دوزخ تبدیل کرده اید؟؟؟ شماها که پابند قانون و مقررات بین المللی هستید و لطفاً مشکل مردم شهر را در نظر داشته و شهروندان کابل را بیش ازین مورد آزار و اذیت قرار ندهید .

دراثر زورگویی ، سلاح کشی ، قدرت خواهی ، سلطه گرایی ، تیم وگروپ بندی ، دردمندان باقی مانده کابلیان بعد از موجودیت نیروهای بین المللی ، نسبت زورگویی ، بی قانونی ، وحشت و بربریت راه مهاجرت و آواره گی راپیش گرفته و شهر را ترک کرده اند.

اکنون نیز همان دیگ است و همان آتش و کاسه ، آنانی که کابل را به تانک و توپ بستند ، هفتاد تا هشتاد هزار کابلی را قتل عام کردند ، شهر را به غارت بردند ، دارایی مردم را چپاول نمودند ، موسسات دولتی را ویران نمودند و قوای مسلح را تاراج واردو ، پولیس و امنیت ملی را منحل کردند ، در کابل لمیده اند و با سپاه و لشکر در جاده ها و خیابانها حضور عسکری دارند .

همانگونه که می دانیم با حضور چهل کشور خارجی ، هر آن لحظه امکان برخورد نظامی وجود دارد و با اندکترین اشتباهی کابل به شهرویرانه تبدیل خواهد شد و با یک جرقه شهر را آتش می گیرد.

اکنون نیز در کابل خون می جوشد ، ترور ، انفجار ، انتحاری و وحشت و بربریت حکم می راند .
از مجامع بین المللی ، از کشورهای بزرگ جهانی ، از شخصیت های مستقل خارجی و از فرزندان برومند سرزمین پدری تقاضا داریم تا به صدای نهاد خدمتگزاران کابل لبیک بگویند و با مراجعه به این نهاد طرح ها و گفتنی ها ی مردم کابل را ازین نهاد بشنوند و دست و قول همکاری بدهند تا کابل به شهر مصون و مطمئن مبدل شود .